

התיקון המוצע לפרקים יז-יח של ספר שופטים

אבנר רמז

Micah and the Danites. Woodcut by Johann Christoph Weigel 1695

ובהר-אפרים היה איש אחד ושמו מיכה, ולו בית אלהים, ויעשה לו אפוד ותרפים, וימלא את-יד אחד מבניו ויהיה לו לכהן. ויאמר לאמו: הנה אתי אלף ומאה הכסף אשר נלקחו מאצלך, אני לקחתים ועתה אשיבם לך. ותאמר אמו: ברוך בני ליהוה. וישב את-אלף-ומאה הכסף לאמו; ותאמר אמו: את-הכסף המושב לידי מבני הקדש הקדשתי ליהוה. ותקח אמו את הכסף ותתנהו לצורף, ויעשהו לפסל ולמסכה, ויהיו בבית אלוהי מיכה.

ובבית לחם אשר ביהודה גר נער לוי.
וילך הנער מבית לחם אשר ביהודה, לגור במקום אשר ימצא. ויעשה דרכו להר-אפרים ויבא
עד בית מיכה.
ויאמר לו מיכה: מאין תבוא; ויאמר אליו: לוי אנכי מבית לחם אשר ביהודה ואנכי הלך לגור
במקום אשר אמצא.
ויאמר לו מיכה שב עמדי והיה-לי לבן ולכהן, ואנכי אתן-לך עשרה כסף לחודש ימים וערך
בגדים ואוכל מחיתך.
ויואל הנער הלוי לשבת עם האיש; ויהיה לו כאחד מבניו.
וימלא מיכה את-יד הלוי, ויהיה הנער לכהן בבית אלוהי מיכה.
ויאמר מיכה: עתה ידעתי כי ייטיב לי יהוה: כי היה-לי הנער הלוי לכהן בבית אלוהי.

ובימים ההם היה שבט הדני מבקש לו נחלה לשבת בה, כי עד-היום ההוא לא-נפלה לו נחלה
בתוך-שבטי ישראל.
וישלחו בני-דן ממשפחתם אשר היו בצרעה ובאשתאל חמשה אנשים בני-חיל, לרגל את ארץ
ליש. ויאמרו אלהם: לכו וחקרו את-הארץ הזאת. ויבאו להר-אפרים עד-בית מיכה וילינו שם.
ובבית מיכה הם הכירו את הנער הלוי; ויאמרו לו: מה-הביאך הלם ומה-אתה עשה ומה-לך
פה.
ויאמר אלהם: מיכה שכרני ואהיה לו לכהן בבית אלוהיו.
ויאמרו לו: שאל-נא את אלהים; ונדע האם תצלח דרכנו אשר אנחנו הלכים בה.
ויאמר להם הכהן: לכו לשלום; כי יהוה יצליח את הדרך אשר תלכו-בה.

וילכו חמשת האנשים ויבאו לישה; ויראו את-העם אשר בקרבה יושב שקט ובטח כמשפט
הצדנים, ואין בארץ איש אשר יעצורם מלעשות כל דבר, ודבר אין-להם עם ארם.
ויחזרו ויבאו אל-אחיהם אשר היו בצרעה, ובאשתאל; ויאמרו אליהם אחיהם: מה ראיתם.
ויענו חמשת האנשים אשר הלכו לרגל את ארץ ליש ויאמרו אל-אחיהם:
ראינו את ארץ ליש
והארץ רחבת ידיים
והנה טובה מאד
מקום אשר אין-שם מחסור בכל-דבר
וכבאכם שם תבאו אל-עם שקט ובטח
ודעו כי יש שם בבתים אפוד ותרפים ופסל ומסכה.

ויסעו שש-מאות איש ממשפחות הדני חגורים בכלי מלחמה מצרעה ומאשתאל.
ויעלו ויחנו אחרי קרית יערים אשר ביהודה; על-כן קראו למקום ההוא עד היום הזה: מחנה-
דן.
ויעברו משם להר-אפרים; ויבאו עד עיר בית מיכה.

והם נצבו בפתח שער העיר,
וחמשת האנשים אשר חזרו מחקר את ארץ ליש, סרו לבית מיכה ויבאו אל הנער הלוי וישאלו
לשלמו.

והם באו לבית אלוהי מיכה ויקחו משם את האפוד ואת התרפים; את הפסל ואת המסכה
ויאמר אליהם הכהן: מה אתם עשים?

ויאמרו לו: שים ידך על-פיך והחרש, ולך עמנו והיה לנו לאב ולכהן: הלא טוב היותך כהן
למשפחה ולשבט בישראל, מהיות כהן לבית איש אחד.

וייטב הדבר בלב הכהן וילך ויבא בקרבם,
ויפנו וילכו.

הם טרם הרחיקו ללכת מבית מיכה, ומיכה והאנשים אשר בביתו, נזעקו וימהרו ללכת
וידביקו את בני-דן.

ויראו את בני-דן ויקראו אליהם; ויסבו בני-דן את פניהם אליהם, ויאמרו בני-דן למיכה: מה-
לך כי נזעקת ללכת.

ויאמר אליהם מיכה: את האפוד והתרפים אשר-עשיתי, ואת הפסל ואת המסכה, ואת-הכהן
אשר שכרתי לקחתם ותלכו, ומה עוד נותר לי בבית אלוהי; ולמה זה תאמרו אלי: מה זה לך.
ויאמרו אליו בני-דן: אל-ישמע קולך עמנו, פן-יפגעו בכם אנשים מרי נפש ויספו את נפשך
ואת נפשות אנשי ביתך.

ויראה מיכה כי בני-דן חזקים הם ממנו ואנשיו, ויפנה וישב אל-ביתו; ובני-דן הלכו לדרכם.

והעיר ליש היתה בעמק אשר היה לבית-רחוב; ואין לה מציל כי רחוקה היא מצידון, ואין-לה
דבר עם-ארם. ויבאו לשם בני-דן, אל-עם שקט ובטח, ויכו אותו לפי-חרב; ואת-העיר שרפו
באש. ויבנו עליה עיר חדשה וישבו בה.

ויקראו את שם העיר: דן, בשם דן אביהם.

ויקימו בני-דן בליש את-הפסל אשר לקחו מבית אלוהי מיכה; ויהונתן בן-גרשם בן-מישה,
הוא ובניו היו כהנים לשבט הדני עד יום גלות הארץ.

ויהיה שם בכל-ימי היות בית-האלהים בליש.